

har haft. Dertil kommer jo, at selv om det ikke gaar saa galt, at det Aar, der følger efter det gode Aar, giver Underskud, men lad os sige, det giver en meget lille Indtægt, og lad os sige, at man har anbragt det gode Aars Overskud i Varer, saa kommer den betydelige Skat fra det foregaaende Aar og skal betales, og den kan kun betales ved en Formindskelse af de likvide Midler, hvad der, ikke mindst under den herskende Kreditnød, er skæbnesvangert for en Forretning, fordi dens Evne til at gøre Forretninger derved i betydelig Grad formindskes. Og endelig har jeg hidtil ganske bortset fra Formueskatten, som betales ganske uanset, om man har Overskud af sin Virksomhed eller ej, og derfor ogsaa kan virke tappende paa den likvide Beholdning.

Men alt dette forstaaer Ministeren ikke — det siger han i alt Fald. Det bragte mig til at tænke paa en lille Historie, som man fortalte ovre paa Bornholm, da jeg var der som Fuldmægtig i sin Tid. Man havde en gammel Amtmand, som man satte megen Pris paa, men man satte Pris paa ham ikke paa Grund af hans store Intelligens, men paa Grund af hans mange andre udmærkede Egenskaber. Denne Amtmand havde en meget skarpsindig Fuldmægtig, og de var sammen til Dyrskue en Dag og saa paa Dyrene, hvorefter Amtmanden sagde til Fuldmægtigen: Jeg kan nu ikke forstaa, at den, der har faaet første Præmie, er bedre end den anden, der staar der ved Siden af, men som slet ingenting har faaet. Og saa sagde Fuldmægtigen: Ja, det mente jeg ogsaa, og jeg sagde det, men ved Hr. Kammerherren saa, hvad de svarede? De svarede: „Du er et Kvaj, Eriksen“.

Jeg talte før om Formueskatten og gjorde opmærksom paa, at den skulde betales uden Hensyn til Overskuddet. Den skal jo ogsaa betales af de passive Formuer. Jeg har aldrig rigtig forstaaet dette med passive Formuer. Her maa jeg erkende, at der er et Punkt, jeg ikke rigtig har forstaaet. Men saa fik jeg i Gaar at høre et Eksempel. En Gaard var ansat til en Ejendomsskyld af 1,3 Mill. Kr., og en Mand kunde købe den for 800 000 Kr. Han gik saa til Vurderingsmyndighederne og sagde: Kan jeg nu gøre Regning paa, at denne Gaard, naar jeg har købt den til 800 000 Kr., bliver sat til denne Værdi? Hvortil man svarede: Nej, det anser vi for et ekstraordinært billigt Køb, og vi vil nu sætte denne Gaard til 1 100 000 Kr. Saa siger Manden: Saa kan jeg ikke købe denne Gaard. Saa er der en Formue, og

det er en passiv Formue, paa 300 000 Kr., og jeg maa erkende, at denne Formue virkelig er passiv, for saa vidt som den ubetinget maa optages mellem Passiverne, naar Status gøres op. (Afbrudelse af *Finansministeren*). Jeg beklager, at det volder den ærede Finansminister Vanskeligheder at fordøje dette Eksempel, men jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at se noget nærmere paa Vurderingerne til Ejendoms-skyld. Der klages fra mange Sider over, at de er for høje, og at den Statistik, hvorpaa man bygger dem, er for spinkel, bygger paa for faa Tilfælde, til at den kan være paalidelig, og Finansministeren vil som den udmærkede Statsvidenskabsmand han er, meget let kunne belæge sine undergivne om, at man ikke kan bygge en Statistik paa et alt for spinkelt Grundlag.

Medens jeg er ved Skattespørgsmaalet, skal jeg tillade mig paa ny at henstille til Ministeriet at tage Spørgsmaalet om Beskatning af de Andelsforetagender, der driver Handelsvirksomhed, op til Behandling. Det forekommer mig at være et naturligt Krav fra de konkurrerende handlende, at man stiller dem paa saa vidt mulig lige Fod med dem. I denne Forbindelse vil jeg sige, at jeg finder, at det ikke er tiltalende, at Landmandsbanken med den Særstilling, hvori den staar, har paataget sig at stille en Bankgaranti for de københavnske Forbrugsforeninger, efter at disse havde ophævet deres solidariske Ansvar.

Resultatet af Ministeriets Nedskæringsarbejder foreligger nu, og det vigtigste og betydningsfuldeste er den højtærede Forsvarsministers Forslag om Nedsættelse af Militærudgifterne med — vistnok 10,5 Mill. eller dog lidt over 10 Mill. Kr. Det er et i mange Henseender meget ejendommeligt Forslag. Den højtærede Forsvarsminister, som jo har udtalt en Gang, at han ønskede at gøre sig selv overflødig, har aabenbart ønsket at dokumentere overfor Offentligheden, at han dog er en Mand med Arbejdskraft, idet han her spænder over tre Ministerier, ikke blot sine to egne, men ogsaa over Indenrigsministeriet. Man ser her det Særsyn, at et Forslag ikke kan nøjes med den Titel at være udfærdiget gennem eet Ministerium, men maa have Paategning om at være udfærdiget gennem tre Ministerier. Det er højt ejendommeligt, thi det maa være Indenrigsministeren, som overfor Tinget skal gøre Rede for, at der er Brug for netop 10 Mill. Kr. i Tilskud til Kommunerne. Hvis det er For-